

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

GEG. (MAY) 19, 1945

No. 20. XXV METAI

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

SEKMINIŲ SEKMADIENIS

Evangelija

Jono 14, 23-31

ANUO me'u: Jėzus tarė savo moky-
tiniais: Jei kas mane myli, tas
ir tenebijo. Girdėjote, kad aš jums sa-
kiaui: Aš einu sau ir ateinu pas jus.
Jei mylėtumėte mane, jūs juk džiaug-
tumėtės, kad aš einu pas tėvą, nes Tė-
vas didesnis už mane. Ir dabar aš jums
tai pasakiau pirm, nekaip įvyko, kad
įvykus tikėtumėte. Nes nebedaug aš
kalbėsiu su jumis. Nes ateina šio pa-
saulio kunigaikštis; manyje jis nieko
neturi, bet kad pasaulis pažintų, kad
aš myliu Tėvą ir taip darau, kaip Tė-
vas man įsakė.

laikys mano žodžius; ir mano Tėvas
jį mylės; mes pas jį ateisime ir pasi-
darysime pas jį buveinę. Kas manęs
nemyli, tas mano žodžių nelaiko; žo-
džiai gi, kuriuos jūs girdėjote, ne ma-
no, bet to, kurs yra mane siuntęs, Tė-
vo.

Tai aš jums kalbėjau, pasilikdamas
pas jus. O ramintojas, šventoji Dva-
sia, kurį Tėvas atsiųs mano vardu, jis
jūs viso išmokys ir primins jums visa,
ką tik aš jums kalbėjau. Aš jums pa-
lieku ramybę, duodu jums savo ramy-
bę; ne kaip pasaulis duoda, oš jums
duodu. Tegul jūsų širdis nenusigąsta

Lėkaija

Apašt. Darbai, 2, 1-11

SEKMINIŲ dienai atėjus, visi buvo
draug toje pačioje vietoje. Štai ū-
mai pasigirdo iš dangaus užimas, lyg
kad kilstančio smarkaus vėjo, ir pri-
pildė visus namus, kuriuose jie sėdė-
jo. Jiems pasirodė pasidalinę tarsi ug-
nies liežuviai, ir ant kiekvieno iš jų
nusileido po vieną. Visi jie pasidarė
pilni šventosios Dvasios ir ėmė kalbė-
ti visokiomis kalbomis, taip kaip šven-
toji Dvasia davė jiems prabilti. Jeru-
zalėje buvo apsigyvenusių žydų, žmo-
nių dievobaimingų iš visų po dangu-
mi esančiųjų tautų tarpo. Kilus uži-
mui, susiėjo minia ir nežinojo, ką ma-
nyti, nes kiekvienas girdėjo juos kal-
bančius savo kalba. Visi buvo begalo
nustebę ir kalbėjosi tarp savęs: Štai,
argi ne visi šitie, kurie kalba, galilie-
jiečiai? Tai kaip gi kiekvienas mūsų
girdime savo gimtąją kalbą? Mes par-
tai, mēdai, elamiečiai, Mezopotamijos,
Judiejos ir Kapadokijos, Ponto ir Azi-
jos, Prygijos ir Pampilijos, Aigypso ir
prie Kirenės esančiojo Lybijos krašto
gyventojai, ateiviai romėnai, kaip žy-
dai, taip ir naujatiečiai, kretiečiai ir
arabai, girdėjome juos mūsų kalbomis
skelbiančius didžius Dievo darbus.

★

VAIKAI — GYVO TIKĖJIMO SIMBOLIS

Kanadoje vaikai tikrai dar brangi-
nami, kaip dangaus dovana. Miestai
kaip Quebecas arba kaip didysis ir gra-
žusis Montrealis su savo puikiu ir stip-
riu katalikų universitetu yra tikri vai-
kų miestai. Kanados prancūzai didžiuo-

jasi savo didžiomis šeimomis. 19 vai-
kų tai dažnas atsitikimas, priskaitoma
net iki 26 vaikų, o tai yra dėl to, kad
žmonės gyvena kietą — natūralų gy-
venimą ir ypač saugoja ir gerbia reli-
giją. (š).

ŠV. ALFONSAS LIGUORI

KASDIEN SU

JĖZUMI IR MARIJA

(Šv. Sakramento lankymai kiekvienai mėn. dienai)

* * *

Paruošė

Kun. K. Zajančauskas, M.I.C.

I. Švč. Sakramento lankymas

TIKĖJIMAS mus mokina ir mes esame įpareigoti tikėti, kad konsekrečiuotoje Ostijoje tikrai ir realiai yra Jėzus Kristus duonos ir vyno pavydaluose. Tačiau neturime užmiršti, kad Jėzus Kristus ir ant mūsų altorių yra pilnas gailestingumo ir meilės, idant mums gausiai dalintų savo malones, trokšdamas su mumis pasilikti pasislėpęs dieną ir naktį. Mes žinome, kad Bažnyčia yra įsteigusi Dievo Kūno šventę su iškilminga oktava, procesijomis, Švč. Sakramento išstatymu ypatingai tuo tikslu, kad duotų tikintiesiems progos parodyti Jėzui savo dėkingumą, savo tikėjimą maldomis, garbinimais ir meile, kad pajustų Jėzaus Kristaus buvimą Švč. Sakramente, jį garbintų ir ištesėtų jo meilėje.

Bet, deja, kiek skaudžių paniekinimų, neteisybių ir įžeidimų turėjo ir turi Atpirkėjas iškentėti Švč. Sakramente. Ir taip elgiasi tie žmonės, dėl kurių jis, rodos, tik ir pasiliko gyventi altoriuose. Šituo nedėkingumu kadaise Jėzus skundėsi savo mylimai Tarnaitai, šventajai seseriai Margaritai Alakok, kaip apie tai pasakojama knygoje apie pamaldumą į Jėzaus Širdį.

Šv. Margarita

Vieną dieną, kai šventoji meldėsi prieš Švč. Sakramentą, jai pasirodė Viešpats, rodydamas liepsnomis apsupatą ir erškėčiais vainikuotą širdį, ant kurios buvo kryžius, ir jis tarė: "Štai širdis, kuri taip labai yra pamylėjusi žmones"... Kartu Išganytojas pareiškė savo norą, kad pirmas penktadienis po Dievo Kūno oktavos būtų paskirtas Švč. Jėzaus Širdies garbei, idant ji mylinčios sielos savo maldomis atlygintų už tuos įžeidimus, kurių Jo Švč. Širdis iš žmonių patiria. Ir už tai Jėzus pažadėjo gausių ir įvairių malonių.

Iš to aiškėja jau Senajame Įstatyme per pranašo lūpas pasakyti žodžiai: "Mano pasigerėjimas būti su žmonių vaikais" (Patarl. 8, 31), ir jis niekuomet jų neapleis, nors būtų pats apleistas ir paniekintas. Dabar galima suprasti, kaip Jėzaus Širdžiai yra malonūs tie, kurie dažnai Jį aplanko ir su juo pasilieka tose bažnyčiose, kur jis gyvena Švč. Sakramente. Jėzus kartą reikalavo, kad šv. Marija Magdalenė de Pazzi jį aplankytų per dieną 33 kartus. Mylimoji jo Sužieduotinė tai šventai vykdė ir, kaip pasakojama jos gy-

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$4.00 yearly. 5c a copy. Editor: Rev. Anthony Miciunas, M.I.C.

venime, aplankydamą Švč. Sakramentą prie altoriaus ji stengdavosi taip arti prieiti, kad galėtų savo kūnu paliesti.

Aloyzas La Nusas

Pamaldus Dievo Tarnas Aloyzas La Nusas, garsusis Sicilijos misijonierius, nuo pat savo jaunystės, dar prieš apsispausdamas pasaulį, taip karštai mylėjo Jėzų ir tiek daug gavo malonių. Jį belankydamas, kad jam atrodė, jog jis nuo Jėzaus niekuomet negali atsiskirti. Jo dvasios vadovas klusnybės vardu jam uždraudė ilgiau prieš Švč. Sakramentą nepasilikti, kaip vieną valandą. O kaip sunku jam buvo prisiversti valandai pasibaigus išeiti. Jis tada atrodė panašus į mažą kūdikį, atplėštą nuo motinos krūties tuo momentu, kada jis su didžiausiu godumu geria motinos pieną. Taip ir šis jaunuolis atsistojęs dar kurį laiką stovėdavo akis įsmeigęs į altorių, paskui keletą kartų priklaupdavo, jokių būdu nenorėdamas atsiskirti nuo savo Jėzaus, kurio akivaizda jam buvo taip miela ir paguodžianti.

Panašiai buvo uždrausta prieš Švč. Sakramentą pasilikti ir šv. Aloyzui Gonzagai. Kiek tik kartų jis eidavo prie altoriaus, tiek kartų pajusdavo malonią Viešpaties traukimo jėgą, kad būdavo priverstas sukaupiti visas jėgas, tardamas pilnus meilės žodžius: „Palik mane, Viešpatie, palik.“

Ir šv. Pranciškus Ksaveras, Indijos apaštalas, po sunkių dienos darbų ir nuovargių visą džiaugsmą ir poilsį rasdavo tik prieš Švč. Sakramentą. Dieną jis skyrė artimui gelbėti, o naktį sielai, stiprindamas ją malda. Nekitaip darė ir šv. Jonas Pranciškus Regis. Kai kartais jis rasdavo bažnyčią užrakintą, atsiklaupdavo prie durų, nepaisydamas ar lyja, ar audra, ar šalta, norėdamas bent iš tolo pasilikti su Jėzumi suramintuoju Švč. Sakramente. O šv. Pranciškus, kai jį užklupdavo

vargai, visuomet skubėdavo bažnyčion, ieškodamos pas Jėzų Švč. Sakramente paguodos ir suraminimo.

Šv. Vaclovas

Bet ypatingai gražų pamaldumo į Švč. Sakramentą pavyzdį paliko šv. karalius Vaclovas. Jo meilė į Jėzų Švč. Sakramente buvo tokia karšta, kad jis ne tik savo rankomis rinko kviečių grūdus ir vynuogių vaisius, iš kurių daroma ostijos ir vynas švč. Paslapčiai, bet dar kiekvieną naktį, neišskiriant nė žiemą, lankydavo visas bažnyčias, kuriose tik buvo laikoma Švč. Sakramentas. Ir per tuos lankymus jo graži siela suliepsnodavo tokia karšta meile, kad įkaisdavo jo kūnas. Po kėjomis bematant tirpdavo sniegas ir ledas. Istorija pasakoja, kad kartą didžiausiame šaltyje karalių lydėjo tarnas, kuris kaip tik labai bijojo šalčio. Karalius tarnui patarė savo kojas statyti į karaliaus pėdas. Kai tarnas paklausė, bematant sušilo ir daugiau šalčio nebejautė.

Čia paduodamuose aplankymuose yra paminėta ir daug kitų pavyzdžių iš gyvenimo tų sielų, kurios su panašiu uolumu lankė Švč. Sakramentą ir jo akivaizdoje meldėsi. Tą patį randame ir visų šventųjų gyvenime. Šiuo pamaldumu jie buvo gyvai persiėmę. Ir suprantama. Mes nieko ant žemės negalime rasti brangesnio, vertingesnio, miliesnio, kaip Jėzus Eucharistijoje. Švč. Sakramento garbinimas, išskyrus šv. Sakramentų priėmimą, yra žymiausias tarp visų kitų pamaldumo praktikų, nes Dievui yra maloniausias, o sielai nuopelniausias.

Pasistenk tad ir tu, pamaldžioji siela, to pamaldumo išmokti. Palik tuščias žmonių draugystes, o rūpinkis nuo šios dienos kasdien pusvalandį ar bent penkiolika minučių praleisti prieš Švč. Sakramentą artimiausioje bažnyčioje. „Paragaukite ir matykite, kad Viešpats saldus“ (Ps. 33, 9). Tik pabandyk, o tuoj patirsi, kad tai tiesa. Žinok, kad

GARSIOJO MUZIKO MIRTIS

(Tikras atsitikimas)

KAM teko išgirsti melancholingas Šopeno melodijas, pilnas gilios rimties ir dvasios pakilimo nokturnas, tas buvo sužavėtas, to sieloje dar ilgai skambėjo kažkaip brangūs muzikos tonai. Vargšas Šopenas! — gyvenimas jo buvo nykus. Ir laimingas Šopenas! — bent savo mirties valandą jis prisiartinio prie Dievybės..

* * *

Tikinčių draugų jis beveik neturėjo. Jo karščiausi ir artimiausi gerbėjai buvo žmonės be tikėjimo. Net brangius maldingai praleistus vaikystės atsiminimus užtemdė artistinė karjera. Jis svajojo vien tik apie pasaulinę garbę. Daug jos jau buvo išgijęs, ir deja, vis dar kažko bebealko. Didmiesčių smagumų putojančią taurę jis išgėrė. Gyvenimo menkniekiais nusivylė. Jo švelni siela ilgėte ilgėjosi kažko aukštesnio. Daug sukūręs genialios muzikos, garsiai per gyvenimą perėjęs, jis ėmė nyk-

laikas, pamaldžiai prieš švč. Sakramentą praleistas, bus laidas gražių vaisių čia žemėje, o ypač mirties valandą ir amžinybėje. Taip pat žinok, kad penkiolikos minučių maldos prieš švč. Sakramentą gali tau daugiau padėti, negu visos dienos dvasios lavinimai. Tikra, kad Išganytojas visur išklauso mūsų maldų, nes yra pasakęs: „Prašykite, ir gausite“ (Jono 16 24), tačiau Jo mokinyš mokina, kad Jėzus Kristus kur kas gausiau malonių teikia tiems, kurie jį lanko švč. Sakramente. Pal. Henrikas Sūza sako, kad čia Jėzus greičiau išklauso tikinčiųjų prašymo, negu kur kitur.

(Bus daugiau)

ti—apsirgo džiova. O siela, apgaubta tamsių debesų, verkė. Taip garsusis Šopenas Paryžiuje skaitė paskutines savo gyvenimo valandas...

* * *

Į ligonio kambarį įeina jo draugas kunigas.—O kaip brangi buvo man ta siela,—vėliau rašė jis.—Verkdamas jis kaip kūdikis skundėsi man savo likimu. Jo akyse skausmas ir nerimas. Jis sakė:—suprantama, be Sakramentų mirti nenorėčiau; juk savo brangiajai motinai padaryčiau tiek skausmo!... Tačiau jų priimti aš negaliu! Ne, brangusis drauge! Galiu tau ligi dugno atverti siela, galiu ją visa tau, mano brangiajam parodyti—tai ir bus mano išpažintis. Kitokios aš nenoriu, kitokios nesuprantu... Jei nori, prisilenk čia prie manes, draugišką išpažintį atliksiu, bet kitaip—ne.

Vargšė siela! Raminau, guodžiau, itikinėčiau ji. Kalbėjau apie Dieviškąjį Išganytoją. Jo Motina, apie Viešpaties gailestingumą ir meilę... Pagaliau atsakė man:

— Jei ir sakramentale išpažintį atlikčiau, tai tik tau.

Jis silpsta. Greit čia jo nebus...

— Drauge, ka gi man...

— O ko norėtum!—Paklausė jis.

— Sielos, tavo kilnios sielos!

— Suprantu, drauge, tave: imk ją—ramiai atsakė didysis muzikas.

Suspaudžiau jo šaltą ranką, įdėjau į ją Nukryžiuotąjį.

Paklausiau:

— Ar tiki?

— Tikiu!

(nukelta į 14 p.)

Vysk. P. Būčys, M. I. C.

J Ė Z U S

ir Penki Šimtai

DERLINGOS Galiliejos laukai žaliuoja besibaigiančio pavasario šilumoje. Takais eina žmonės į vieną aukštą kalną. Kur du takai suseina į vieną, du keleiviai susitinka ten, viens kitą patylomis klausia: "Ar ir tu žinai, kad "Jis" šiandien pasirodys visiems?" Mat, visų žinota ir vieta, ir laikas. Jų susirenka penki šimtai (1 Cor. 15,6) ir visi susitelkia aplink vienuoliką apaštalų. Jie buvo atėję į kalną, kurį Jėzus buvo jiems paskyręs (Mt. 28,16), o jie buvo davę žinią ištikimiesiems.

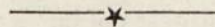
Visiems belaukiant štai pasirodo Jis beateinąs. Vieni išsyk Jį pažino, kiti abejojo, nes Jis dar toli buvo. Jam prisartinus, nebeliko abejonės. Visi jį pagarbino. Prisartinęs Jėzus jiems kalbėjo šiuos žodžius: "Man duota visa valdžia danguje ir ant žemės. Eikite tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios ir mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai" (Mat. 28,18-20).

Šio įvykio liūdininkui, buvusiam muitininkui Levi, pagarsėjusiam Evangelisto Mato vardu, taip parūpo pareiga apsakinėti Evangeliją visoms tautoms, jog jis neparašė, nė kaip baigėsi tas penkių šimtų mokytinių pasimatymas su V. Jėzum.

Pirmosios Evangelijos pačioje pabaigoje užrašytieji V. Jėzaus žodžiai yra lygiai svarbūs ir mums. Mes kiekvienas esame krikštyti Dievo Tėvo ir Sūnaus ir Šventosios Dvasios vardan. Tuo-

mi krikštu mes V. Dievą pripažinome savo gyvenimo tikslu ir atsižadėjome tos nelemtos būtybės, kuri ardo Dievo kūrybą, mus gudriai pavartoja savo įrankiais ir būtinai statosi mūsų tikslu, nors mūs laimė jam nerūpi, o rūpi mūs turimų jos jėgų iščiulpimas. Taip jo išnaudoti mes liekame amžinai nelaimingi. Kol dar nepatekom jo valdžion, atsižadėkime jo ir eikime su Kristum pas Jo Tėvą į amžinąją laimę. Tą ir kitas, Kristaus mums paliktasias tiesas, išaiškinkime broliams. Taip bedarant Kristus bus su mumis visados, o mes su Juomi.

Toks Didis Prisikėlmas

Prinoko saulė už eglyno žalio,
Už eglyno žalio obuoliu parausvintu.
Skambus prisikėlmas atplaukia iš bokštų,
Atplaukia iš varpo rytmečiu paauksinto.

Aplink bažnyčią baltą — per šventorių
Nuplaukė, nuėjo vėliavų pušynas,
Ir žemelė ta taip giesmėse patvinus
Kaip gyvi vargonai — kaip giesmynas.

S. Būdas

ŠEIMA IR VISUOMENĖ

SAKOMA, kad kokia šeima, tokia ir visuomenė. Ir visai teisingai, nes iš atskirų šeimų susideda ir visuomenė. Jei visos šeimos yra sveikos ir doros, tai ir visuomenė bus sveika ir dora. Ir priešingai. Jei šeimos pradeda gesti, tai ar gali išlikti sveika visuomenė? Bet kartais tikrai viena ar kita šeima į visų visuomenės gyvenimą turi be galo daug įtakos. Ir tas ne retai būva. Istorijoje yra ne maža atsitikimų, kada vienos šeimos dėka visuomenėje įvyksta didelių perversmų. Aišku mo dėliai čia tenka prisiminti netolimą Prancūzijos praeitis, kuri į istorijos lapus įrašė neišdildomų įvykių.

Netoli Lijono 1786 m. gimsta Jonas Vianney, būsimas Arso klebonas. Tą pės kunigu padarė Prancūzijai milžiniškos įtakos. Prancūziją, doroviškai pakrikusią, subedievėjusią, ištraukia iš moralinių purvų, vėl ją atgaivina. Iš jo veikimo užteks paminėti čia tik vienas faktas. Kai nuvyko į Arsą klebonauti, parapija buvo visai subedievė-

jusi. Bažnyčion ateidavo tik kokios penkios bobelės. Po kelių ar keliolikos metų parapija pasidarė visai kitokia: žmonės visi, nuo mažo iki seno, pasidarė karščiausiais katalikais.

Jo gyvenimas ir veikimas siaurutėse Arso parapijos ribose negalėjo užsilaikyti: garsas apie jo darbus ir šventą gyvenimą greitai pasklido ne tik po Prancūziją, bet ir po platųjį pasaulį. Keleivių maldininkų minios plaukta plaukdavo į iki šiol beveik nežinotą Arsą. Prieš pabaigą jo gyvenimo kasmet šventąjį aplankydavo apie 20,000 įvairiausių keleivių — maldininkų. Visus juos jis paguosdavo, morališkai pagydydavo.

Už tai prancūzų visuomenė turi būti dėkinga Vianney'ų šeimai, kuri sugėbėjo išauginti tokį nuostabų šventąjį. Jau nuo mažens Jonukas šeimoje buvęs žodžiu ir pavyzdžiu auklėjamas tikrai katalikiškai gyventi. Pirmas sąmoningas jo veiksmas buvo motinos išmo-

(nukelta į 14 p.)

SVEIKINA
ŽIŲ... Ame
 nojo Kryžia
 kės, (kairėj
 pervažiavusio
 susitinka s
 vienuolyne,
 kinai apsigy
 bus parūpin
 namai. Joms
 mos tam tik
 pirm negu j
 čiamos toliau
 (NO)

★ ★

ALIJANTU
TA... Alija
 vokiečių pa
 laisvino gar
 mergau mies
 je) kur būd
 ma garsus k
 čios veikalas
 slas nutrauk
 kada veikala
 kartą buvo
 (NO)

ROOSEVELT'AS PAGERBTAS... Čia Franklin D. Roosevelt'as (apačioj) rodomas kaip prieš kelis metus Fordham Universitetas (New York'e) jam įteikė garbės daktarata. Su juo rodomas buvęs New York'o arkivyskupas kardinolas Hayes. (NCWC-Laivas)

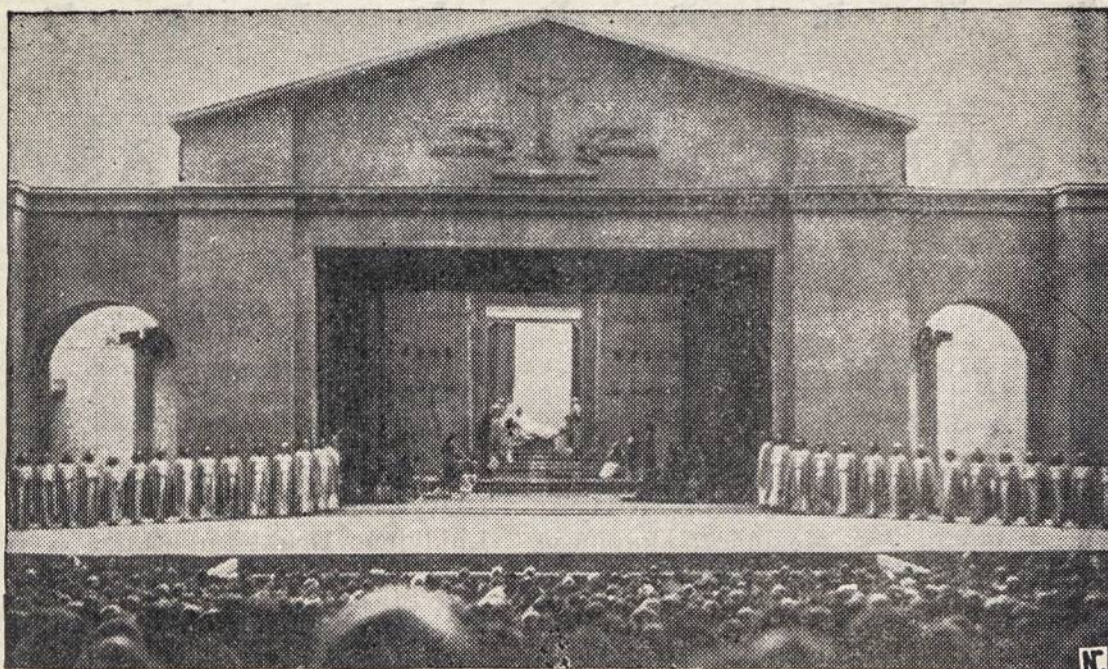

KATALIKAS KABINETE ..
 Rooseveltui valdant, keturi k
 nominuoti jo kabinetan. Čia r
 Generalinis Valdžios Apgynėj
 General) Frank Walker, kuris
 vyriausių federalinių teisėjų. (N

RAUD. KRY-
 rikos Raud-
 us darbinin-
 e) laimingai
 os mares,
 i viršininke
 kur jos lai-
 vens iki kol
 ta pastovūs
 bus duoda-
 ros pamokos
 os bus siun-
 i į darbą.
 (NCWC-Laivas)

IŠLAISVIN-
 ntai prieš pat
 šidavimą iš-
 su Oberam-
 želį (dešinė-
 vo perstato-
 ristaus Kan-
 šis paveik-
 tas 1934 m.
 is paskutinį
 perstatytas.
 (NCWC-Laivas)

TAIKOS APAŠTALAS...
 Šv. Pranciškus Asižietis
 kurio garbei pavadintas
 San Francisco miestas,
 kur šiuo metu alijantų
 kraštų atstovai susirinkę
 tartis pasaulio taikos
 klausimais.
 (NCWC-Laivas)

LIGONIŲ SEKMADIENIUI... Sekminių Sekmadienis, gegu-
 žės 20, yra pavadintas Ligonių Sekmadienis. Tą dieną šiuo
 paveikslu (apačioj) visi šio krašto ligoniai ir kenčiantieji
 žmonės prašomi vienyti savo kentėjimus su kenčiančiu Iš-
 ganytoju už pasaulio taiką ir žmonijos išganymą.
 (NCWC-Laivas)

... Prezidentui
 katalikai buvo
 odomas buvęs
 as (Attorney
 dabar vienas
 (NCWC-Laivas)

GARBĒS

SĀRAŠAS

A. A. BENEDIKTAS ČESNA

U. S. Army; žuvo manevruose, Panama Canal zone liepos 2 d., 1941 m.; palaidotas šv. Kazimiero kapinėse, Chicago, Ill.; 24 m. amžiaus; sūnus Martyno ir Onos Česnų, Chicago, Ill.

PVT. JONAS CORNELIA

U. S. Army; Convalescent Hospital, Bowman Field, Louisville, Kentucky; sūnus Mrs. R. Karnila, Norwood, Mass.

CPL. ALBIN DAUJOTAS

U. S. Army; kurs nors užjūryje; sūnus A. Daujotas, Cicero, Illinois.

PVT. CHARLES DRUKTENIS

U. S. Army, Infantry; Camp Hawze, Texas; sūnus Kazimiero ir Liudvikos Druktenių, Chicago, Ill.

S. SGT. RICHARD DRUKTENIS

U. S. Army, Air Corps; kur nors užjūryje; sūnus Kazimiero ir Liudvikos Druktenių, Chicago, Ill.; žmona Mary, gyvena St. Louis, Mo.

A. A. CPL. STANLEY JACKUNAS

U. S. Army, Air Corps; žuvo Azijos karo fronte. sausio 7 d., 1945 m.; 27 m. amžiaus; sūnus Kazimiero ir Petronėlės Jackūnų, Chicago, Ill.

Cpl. Albin Daujotas

A. A. Bened. Česna

A. A. Cpl. S. Jackunas

Garbēs Sagrašas

LT. CHARLES KAREIVA

U. S. Army Air Corps; kur nors Burmoj; sūnus Mrs. Kareivos, Scranton, Pa.

LT. FRANK KAREIVA

U. S. Army Air Corps; kur nors Pacifike; sūnus Mrs. Kareivos, Scranton, Pa.

PFC. VIKTORAS KAREIVA

U. S. Army Engineer Corps; kur nors Prancūzijoje; sūnus Mrs. Kareivos, Scranton, Pa.

CPL. JUOZAS MATESKAS

U. S. Army, Air Corps; kur nors Anglijoje; sūnus Jono Matesko. Bayonne, N. J.

CPL. JOHN MATESKAS

U. S. Army, MP; New York, N. Y.; sūnus Jono Matesko, Bayonne, N. J.

PFC. JOHN POWERS

U. S. Army, Engineers Corps; kur nors užjūryje; sūnus Mrs. E. Pava-sarienės, East Boston, Mass.

A. A. PVT. CHARLES SHIMASKUS

U. S. Army; žuvo Belgijoje, sausio 13 d., 1945 m.; 19 m. amžius; sūnus J. ir K. Shimaskų, Chicago, Ill.

PVT. JOHN SKIRKO

U. S. Army, Infantry; kur nors Vokietijoje; sūnus Povilo Skirka, Cicero, Ill.

Pfc. V. Kareiva

Lt. F. Kareiva

Lt. Chas. Kareiva

Šiame skyriuje skelbiame vardus bendradarbių ir "Laivo" skaitytojų sūnų, vyrų, brolių, dukterų, kurie tarnauja Amerikos kariuomenėje, laivyne, marinuose, ar kurie jau kare žuvo.

Kol karas tęsis, syki į mėnesį TT. Marijonai atlaikys šv. Mišias už visus karius, kuri vardai bus mums prisiųsti.

Siunčiant vardus pažymėkite: 1) pilną vardą; 2) laipsnį; 3) tarnybos skyrių; 4) amžių; 5- jei žuvęs, mirties vietą; 6) tėvų ar giminių vardus ir adresą. Informacijas siųskite: "Laivas," 2334 S. Oakley Ave., Chicago 8, Ill.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

Priklausau prie Rytinių Apeigų Bažnyčios. Moku kalbėti lietuviškai ir noriu vesti mergaitę-lietuvaite priklausančią prie Lotynų apeigų bažnyčios. Ar galiu persikelti į jos apeigų bažnyčią?

Bažnyčios mintis, kad kiekvienas pasiliktu tose apeigose kuriose buvo pakrikštytas. Sulyg bažnyčios teisių jūsų būsima žmona gali pereiti į jūsų apeigas ar ne, kaip nori. Jeigu persikeltų tai po jūsų mirties turi liuosybę atgal grįžti į savo apeigas. Išskyrus šio atsitikimo reikia apturėti šv. Sosto leidimą pereiti iš vienu apeigų į kitas. Dokumentas su priežastimis galima siųsti šventai Rytinių Bažnyčių Kongregacijai Ryme.

Girdėjau, kad visi žmogaus geri darbai atlikti jam esant mirtinoj nuodėmėj, neturi jokios vertės. Ar tiesa?

Tokio žmogaus visi geri darbai tiesa neužsitarnauja jokio užmokesčio danguje, bet jie gali jam pagelbėti įgyti atsivertimo malonę, gauti žemišką užmokestį arba atitolinti laikiną bausmę. Šv. Rašte skaitome, kad Danielius pasakė nusidėjusiam karaliui Nabuchadonozorui. "Atpirk savo nuodėmes iš maldomis ir savo nedorybes gailestingumo darbais; gal Jis (Dievas) atleis tau įžeidimus" (Dan. 4, 24).

Ar yra toks šventasis, kuris per savo gyvenimą buvo duonkepis?

Nežinome apie tokį šventąjį, kurs būtų buvęs duonkepis. Bet duonkepiui turi kaipo patroną šv. Paulių verdu-nietį, kuris būdamas vienuolyne buvo duonkepis. Jis vėliau tapo vyskupas. Jo šventė išpuola vasario 8 d.

Kodėl reikia daryti atgailą už nuodėmes jeigu jos atleistos?

Papildęs mirtiną nuodėmę, žmogus ne tik netenka Dievo prietelystės ir

pameta pašvenčiamą malonę, bet jis įžeisdamas Dievo teisingumą, užsitraukia skolą. Dievas savo begaliniame gailestingume žmogui atleidžia kaltę už nuodėmę kada nusidėjėlis už ją gailisi, bet teisingumas reikalauja kad už tą nuodėmę būtų koks nors ganapadarymas. O tą ganapadarymą reikia atlikti gerais darbais, atgaila, kentėjimais, šiame gyvenime ar skaistykloje.

Ar galima prieš šv. Komuniją plauti dantis?

Ne tik galima, bet ir patartina. Kad žmogus dėl to sušlapina savo burną, ar kad netyčia praryja lašelį vandens, jis dėl to nesulaužo pasninko.

Koks per do vienas buvo tas uždraustas vaisius pirmiesiems tėvams rojuje?

Apie uždraustą vaisių rojuje iš Šv. Rašto tik tiek žinome, kad tai buvo vaisius vieno medžio, kurs augo rojaus darže. Jo tikra rūšis nepaminėta. Dievas Adomui uždraudė valgyti to medžio vaisiaus, idant Adomas tokiu būdu išreikštų Dievui pilną savo prigulmingumą. Adomo nuodėmė buvo neklusnybės nuodėmė, kuri parėjo iš pui-kybės.

* * *

Perskaitytės "Laivą," nemesk jo šalin, bet duok kitiems pasiskaityti.

BRANGŲS SKAITYTOJAI:

Šis klausimų skyrius ypatingai Jums yra skiriamas.

Čia geriausia proga išrišti Jūsų abejones ir neaiškumus apie mūsų tikėjimą.

Todėl jei turite kokių abejonių ar klausimų apie tikėjimą siųskite "LAIVAS", 2334 SO. OAKLEY AVE., CHICAGO 8, ILL. ir mes Jums maloniai į juos atsakysime.

Turėkite kantrybės, jei kartais ims ilgė-nį laiką kol prie Jūsų klausimo prieisime.

Red.

Žinios iš Marijonų Kapelionų

PIETINIAME PACIFIKE

Kun. M. Šmigelskis, M.I.C.

Šiomis dienomis gavome žinią, jog U. S. Laivyno kapelionas kun. Mikas Šmigelskis, MIC. šiuo metu yra "kur nors pietiniame Pacifiko karo fronte".

Bostono arkivyskupijos katalikų laikraštyje, "The Pilot", apie kun. Šmigelskį tilpo aprašymas, kuriame pasakyta, jog riešutinės palmos rąstas, žolėmis dengta koplyčia ir katalikai marinai iš pirmosios Marinių divizijos regimento, sudaro pirmąją kunigo "Miko" Šmigelskio parapiją, kur nors pietinio Pacifiko karo fronte".

Kun. Šmigelskis neseniai ten pasiūstas aprūpinti marinių dvasinius reikalus, ir toje srityje, jis turįs "pilną valdžią". Pasirodo, jog randasi gan pavojingose aplinkybėse, nes, kaip pažymi straipsnis, kun. Mikui tenka patarnauti marinams "front line" dalyje.

Aprašyme taipgi paminėta, jog kun. Šmigelskis yra vienuolis marijonas, baigęs Marianapolio Kolegiją ir Tėvų Marijonų Seminariją (Hinsdale, Ill.), kur

išventintas į kunigus, ir kad tęsęs mokslus "Laval universitete, Quebec, Kanadoje.

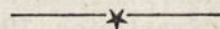
Mišios Bulvių Lauke

Gegužės 1 d., Bostono laikraštis "Boston Traveler" idėjo pavėluotą žinią iš Okinawa salos, kad už savaitės laiko po pirmųjų Amerikos karo jėgų išlipimo ant Okinawa, ten pirmasias pamaldas, šv. Mišias, padėkoti Dievui už pagalbą šiame žygyje, atlaikė lietuvis Amerikos laivyno kapelionas, marijonas, kun. M. Šmigelskis, MIC.

Okinawa sala yra visai arti Japonijos ir ji vadinama "slenksčiu Japonijon". Jau kelinta savaitė kaip ten eina baisūs mūšiai su japonais. Kapelionas Šmigelskis minimas Mišias laikė bulvių lauke netoli ūkininkų miestelio Iinubi.

"Mūsų laimėjimai rodo, kad Dievas yra su mumis" — kapelionas Šmigelskis pasakė marinams laike pamaldų.

Kun. M. Šmigelskis pareina iš So. Boston, Mass., kur dar gyvena jo motinėlė ir sesutė. Kita sesutė yra slaugėviršininkė žymioj šv. Kliaros ligoninėje, New Yorke.

Baigė Kapelionų Kursus

Vienas vėliausių lietuvių kunigų įstojusių į karo kapelionų eiles, tai buvęs švč. Marijos parapijos, Kingston, Pa. asistentas kun. Leonardas Gillis.

Kun. Gillis kariuomenėn išvyko ko-vo 23 d. Tuoj paskirtas į Fort Devens, Mass., kur lankė kapelionų kursus. Mokslą ten baigė gegužės 5 d. ir dabar laukia paskyrimo.

Neseniai rašytame laiške, kun. Gillis rašo, jog "kareivio gyvenimas pilnas rūpesčių ir netikėtumų, bet varomės pirmyn su ta mintimi, jog ateityje bus galima kam nors, kiek nors gero padaryti." Toliau rašė, jog dienos gan pil-

Kun. L. Gillis

nos: 6 pamokos į dieną, 6 dienas savaitėje, neskaitant visokių vaikštynių, pratimų ir kitokių lavinimusių, kurie liečia kariuomenės gyvenimą. O juk žmogui reikia ir atsikvėpti, kartas nuo karto pasilinksinti.

Kun. Gillis pareina iš Tamaqua, Pa. Yra lankęs Marianapolio Kolegiją, o seminarijos kursus išėjo Šv. Petro seminarijoje, London, Ontario (Kanadoje). Kunigu išventintas 1943 m. birželio mėnesį. Jo pirmas paskyrimas buvo asistentu Šv. Kazimiero lietuvių parapijoje, Plymouth, Pa.; paskui Švč. Marijos (vokiečių) parapijoje, o pagaliau Švč. Marijos lietuvių parapijoje, Kingston, Pa.

Naujam lietuviui kapelionui linkime geriausių pasisėkimų!

* * *

(atkelta iš 5 p)

— Esu laimės Šaltinyje.

Jo akys užsimerkė. Per baltą lyg drobę veidą perbėgo lyg tai džiaugsmo, lyg tai vilties giedrus šešėlis. Dar karšta malda, dar susitelkimo momentas, ir jau buvo atėjusi palaimos valanda...

Išpažintis... Švč. Sakramentas... Viatikas...

Šopeno mirties agonija slinko lėtai: net keturias dienas ir tiek pat nakčių. Nieko nuostabaus. Juk nuo pat kūdikystės dienų, po ilgų ir audringų klajojimų, jis tik dabar patyrė malonės valandas. Ligi paskutinio užgesimo, jo veidą puošė kantrybė, pasitikėjimas ir gryniausias džiaugsmas! Kai kentėjimai siekė aukščiausio laipsnio, jis garsiai džiaugėsi laime ir dėkojo Dievui už gailestingumą ir meilę.

Pagaliau:

— Ma'oni žinia—mirštu... Kaip geras Dievas, kaip geras. Tik dabar aš myliu Jį ir žmones... Jėzau... Marija... Šv. Juozapai..

— Kaip motina mokė?

— Taip, kaip mokė mane motina.

Tai buvo pasakyta tiesa. Jo daug iškentėjusi krūtinė kvėpavo vis lėčiau, rankos, spaudusios prie lūpų kryželį, drebėjo, jis lyg kiek pakilo ir vos girdimai ištare tuos vienintėlius žodžius:

Taip mirė didysis muzikas.

Kz.

* * *

(atkelta iš 7 p.)

kytas persižegnojimas, pirmi sąmoningi žodžiai — Jėzaus ir Švč. Panelės vardai.

Vianney šeimos namas buvo pavirgėlių ir vargšų prieglaudos namas. Kartais patys net be duonos kąsnio pasilikdavo, kad tik galėtų sušėlpti varšus. Tas viskas negalėjo nepadaryti įtakos ir Jonukui. Dar mažas būdamas, jis išdžiovindavo ubagų rūbus, patar naudavo jiems prie stalo... Žodžiu — visos dorybės, kurios jį padarė dideliu šventuoju, buvo jam įdiegtos šeimoje.

Beveik tuo pačiu laiku (1798) gimta kitas asmuo, kuris beveik visą Europą nuterijo, daug nekalto kraujo pralijo, daugybę jaunų gyvybių pirm laiko į kapus pasiuntė... Tai buvo Napoleonas. Jo šeima buvo visai priešin-

KATALIKŲ PASAULYJE

BALF SANDĖLY LIETUVIŲ DIENOS ATIDARYMAS ĮSPŪDINGAS

BALF sandėly, 101 Grand St., Brooklyn, N. Y. rūbams rinkti bendrojo vąjaus proga, lietuvių dienos atidarymo ceremonijos įvyko sekmadienį, balandžio 22 d. 4 val. popiet. Programą vedė BOLF New Yorko apskrities pirm. Jonas Brundza. Kalbėjo Lietuvos vicekonsulas Vytautas Stašinskas. Jis įteikė savo ir Lietuvos konsulato štabo rūbų. Tas įvykis nufotografuotas Daily News fotografo — korespondento P. Bernius ir buvo pirmadienio, bal. 23 d. laidoje.

Kalbėjo BOLF raštinės vedėjas J. B. Laučka. Kvietė bendram šalpos darbui. Rūbų vąjaus vedėjas Jonas Valaitis nurodė kaip rūbai paruošiami, kvietė dalyvauti bendram vąjui.

Meno programą išpildė Bronės Brundzienės šokėjų grupė: pašoko lietuvių tautinių šokių. Akordijonu grojo B. Kaveckas, gitara pritarė C. Kazlauskis.

Monologą pasakė O. Zajankauskaitė. Plokštelių muziką teikė Kazys Mo-

ga Arso klebono šeimai. Napoleono tėvas buvo atsimetėlis nuo katalikų tikėjimo. Motina buvo labai graži. Todėl be galo išdidi, išpuikus; tikėjimu visai nesirūpino, sūnaus kaip reikiant neišauklėjo. Tas vienas faktas, kad Napoleonas buvo pakrikštytas po 2 metų, aiškiai rodo, koks ten buvo auklėjimas ir tikėjimas. Tad nenuostabu, kad iš tokios šeimos išėjo garbitroška, kurs per nekaltųjų kraują sau kelią į garbę skynės.

Taigi šeimos gyvenimas šiais laikais, kada katalikiškas auklėjimas mokyklose visai žemai stovi, turėtų būti grynai tikėjimo ir meilės dvasia persunktas. Tik iš tokios katalikiškos šeimos gali išeiti geri valstybės piliečiai, tinkami Bažnyčios sūnūs. N. Sk.

tūzas, kuris po programai parodė Lietuvos, karė ir BOLF raštinės, sandėlio, medikamentų parodos filmas spalvose. Aiškino Jonas Valaitis.

Žmonės labai domiai sekė rūbų paruošimą Lietuvai. Ta proga, sunešta daug rūbų bendram drabužių vąjui pagelbėti.

Apie Lietuvii Dienos minėjimą buvo rašyta New Yorko dienraščiuose: World Telegram, N. Y. Times, Sun, Tribune, Daily News ir kituose.

* * *

Kaip jis

Tapo kataliku...

Skaitė geras knygas. Jis dabar yra profesorius.

Washington. — Dr. John C. Wu, kiniečių mokslininkas ir juristas, ir atsivertęs į katalikų tikėjimą, buvo paskirtas patarėju Kinijos delegacijai Jungtinių Tautų konferencijoje, San Francisco.

Dr. Wu, dabar profesorius Harvard universitete, turėjo žymias vietas dabartinėje kiniečių vyriausybėje. Jis daug prisidėjo prie kiniečių konstitucijos paruošimo.

Dr. Wu kataliku tapo 1937 metais. Jis skaitė šv. Teresės iš Lisieux gyvenimo aprašymus, ir tie skaitymai jį paskatino tapti kataliku.

* * *

• KIEK PAŠTO

Washington — Pirmasis savo gyvavimo metais, Katalikų Radio Valanda gavo 12,000 laiškų. Pernai laiškų skaičius pakilo iki 106,000. Radio klausytojams iki šiol išsiųsta apie 7 milijonai kopijų įvairių Katalikų Radio Valandos kalbų.

* * *

Perskaitęs "Laivą" nemesk jo šalin, bet duok kitiems pasiskaityti.

Kristaus Karaliaus Laivas 15

MARIJONŲ VIENUOLIŲ DARBAI AMERIKOJ

Tėvų Marijonų Amerikoje Vedamos Įstaigos

1. KUNIGŲ SEMINARIJA: Marian Hills Seminary, Hinsdale, Ill., ir MARIJONŲ NAUJOKYNAS, Marian Novitiate, Hinsdale, Ill.
2. KOLEGIJA ir AUKŠTESNIOJI MOKYKLA: Marianapolis College and High School, Thompson, Conn.
3. DIENRAŠTIS: "Draugas", 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Illinois.
4. SAVAITRAŠTIS: "Kristaus Karaliaus Laivas," 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill.
5. PARAPIJOS: Aušros Vartų, 2327 W. 23rd Place, Chicago 8, Ill., ir Šv. Petro, 5108 — 7th Ave., Kenosha, Wis., Šv. Gabrieliaus, 1575 S. 10th St., Milwaukee, Wis. ir Šv. Kazimiero, Racine, Wis.
6. MISIJA: Padres Marianos, Mendoza 2280, Avellaneda, B. A., Argentina.

DARBININKAS
366 W BROADWAY
S BOSTON, MASS

EXCH.

EXCH.